

נשנה, נשתנה

שבועה
שבועה
וירקן

העם דורש שמייה ישראלית

בשלבי שנת השמייה הקודמת הבתחתית לעצמי ולחברי - לא עוד שנת שמייה כמו זו שעברנו. שנת השמייה, שלפי התיאורים בחלמוד הייתה מהפכה בחים החקלאים, הכלכליים והרוחניים בתחום הבית השני; שמהוות את הוהלום שכתר מבין המצוות הتلויות בארץ; שלגביה קובעת התורה שהיא היא המכרעה במשולש של הbara, העם והארץ; שבמשך הדורות הייתה, יחד עם מצוות אחרות ה תלויות בארץ, הנושא המרכז שאליו התייחסו גдол הוהגים והופסקים בקביעת יחסם לאפשרות של חזרת העם לארצו מהניכר. אותה שנת שמייה הפכה, לדאובני, עם שובנו לציון לנוטלת כל משמעות רוחנית-ערכית עבור חלקה הגדול של האוכלוסייה. החיבור, היופי וההתקהבות שאפינו את העיסוק במצבה כשהינו בגלות הפקו בארץ לעניין מפורר ומפדר, לגורם לבירוקרטיה הלכתית-כלכלית ותו לא, גם כלפי אותם אלו שהקיפו לkiemם במתחים ובגנים הפרטיים.

לפני שלוש שנים, כשיידנו את הרעיון של שמייה ישראלית, שאלנו את עצמנו שלוש שאלות עקרוניות:

1. האם השמייה יכולה להיות גורם מאחד ולא מפורר, של כל חלקי העם שלנו – חילונים, מסורתיים, דתיים וחרדים?
2. האם אפשר לחדש את השמייה בחברה אורבנית שפחות משני אחוזים ממנה עוסקים בחקלאות?
3. האם השמייה תוכל לחזור לצקת תוכן ממשמעותי לח'ינו ולהוביל חידוש רוחני וערבי שישפיע על העם והארץ?

(הרבי מיכאל מלכיאור, גילון שמייה ישראלית לפרשת בהר תשע"ד, Mai 2014)

משמעות למעשה

חזרו אל דפי הלימוד אל פנקס הרעיונות, ומצאו רעיונות לאחת משלוש השאלות שהעלתה הרבי מלכיאור. כתבו לנו את הרעיונות ואנו נפיץ ונקדם אותך לקרה שנת השמייה הבאה. mail@meytarim.org.il
חושו בני כמה תהיו בשמייה זו. עד כמה הרעיונות האלה יכולים להשפיע על חייכם הבוגרים?

אני ואתה לא נשנה את העולם
אם רק נשתנה בעצמנו קצת
זה יספיק, בן אדם
אד לא אני ולא אתה ולא ההוא
לא נשנה את העולם,
אם רק נשתנה ננסח מעת
זה יספיק לעולם
זה יספיק לכלום, בן אדם.
(מילים ולחן: עמיר בנין)

505. אורדי דושי